

Con Sẻ Về Chải Tóc Cho Người

Đỗ Tùng Long

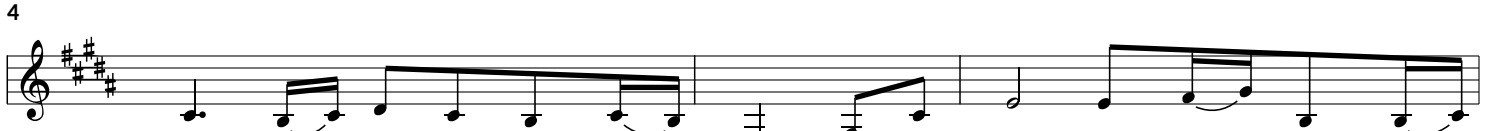
Post.tunglongdo@gmail.com

2025

♩ = 60

Chiều xưa, gió đùa ngọn cây, bóng ngả về
Thuyền ơi! có về biển Đông, có về biển

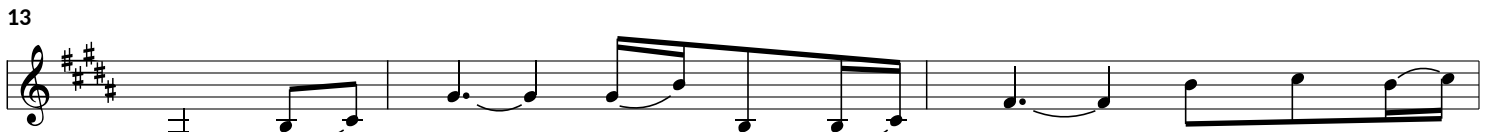
tây, mẹ vén mây cho nắng vào. À à ơi, nhớ tiếng người dịu
Đông, chờ cho ta chút nắng hồng! Này làn mây, trôi mãi về Vọng

êm, khe khẽ kể con nghe, nàng Bân đan áo tháng ngày. Nguyệt
Phu, mây có gặp mẹ chẳng? Chờ giùm mùi hương tóc người! Đàn

soi, dáng mẹ buồn thương, tóc mềm như sương, ngồi hát thơ ru đất
chim, vỗ về viễn xứ, hát giùm cho ta, ni non đôi ba câu

trời. Lặng nghe, đất trời ngả nghiêng, ngừng trong câu
Kiêu! Để nghe tiếng buồn thở than, một mai em

hát, bức tranh non nước đẹp làm sao. Đẹp làm sao! Muôn hoa rủ nhau quay
nhé, khi thương lòng nhớ nhìn về nơi... Nhìn về nơi, Hương Giang nước in thơ

19

về, đêm ba mươi vấn vương hương trầm, từng trưa hè ướp mộng bình yên. Thu
sầu, đêm trắng lên Cửu Long êm đềm, ngàn năm trầm lắng Hồng Hà ơi. Mai

22

sang, đôi tay ai giấu ai tìm, lâm râm câu khẩn khi đông
đây, bên sông thơm nắng ai cài, trông ra sân lữ chim nô

24

về, thương những chiều ngủ trong tóc mẹ.
đùa, con sẽ về chải tóc cho người.